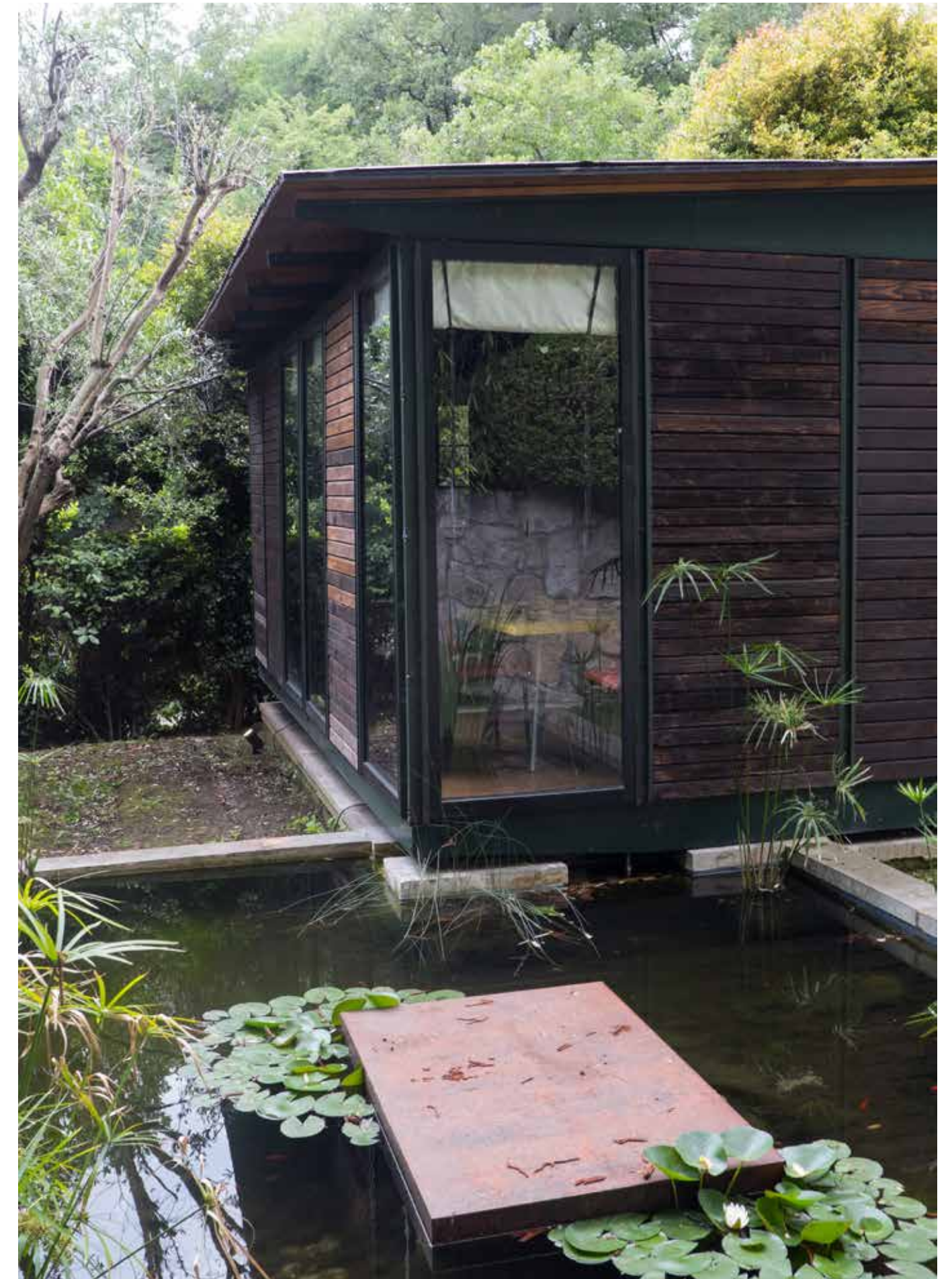

SLAPEN MET DE OGEN WIJDOPEN

Minimalisme en modernisme onder de Provençaalse zon, zo zou je Fondation CAB kunnen omschrijven. De Belgische verzamelaar Hubert Bonnet bracht zijn kunstcollectie onder in het mondaine Saint-Paul-de-Vence, waar je kunt overnachten tussen ontwerpen van Jeanneret, Perriand en Prouvé.

Tekst en foto's **Ringo Gomez-Jorge**

De taxi dropt ons voor een prachtig jaren 50-gebouw met rechts van de ingang, in het gras, een cirkel van witte stenen. Het gaat om het kunstwerk *Along the way* van wijlen Richard Long. Wanneer we de grote stalen deur binnengaan, zien we in de inkom vier geschilderde, oranje cirkels die geen rekening lijken te houden met muren, trappen of andere structuren. Een prachtig werk van Felice Varini, leren we later. Fondation CAB is de non-profitorganisatie van de Belgische, maar in Zwitserland gevestigde, ondernemer Hubert Bonnet. Bonnet leerde in de jaren 90 het minimalisme kennen via kunsthandelaar Christophe van de Weghe in New York. 'Minimalisme brengt een meditatie mee', vertelt hij ons aan de telefoon. 'Daarnaast is het erg mathematisch, waar ik wel van houd.' Die liefde wil hij graag delen. Nadat Bonnet zijn verzameling eerst had ondergebracht in Brussel, in een voormalig pakhuis van 800 vierkante meter in art-decostijl, kocht hij recent deze parel in Saint-Paul-de-Vence, die in juni vorig jaar de deuren opende. Het dorpje is een ronkende naam onder kunstkenner. Naast het omwalde, historische centrum op de heuvel, liggen verschillende kunstgaleries, zoals de vermaarde Fondation Maeght, die een waanzinnige collectie van Joan Miró en Alberto Giacometti beheert.

LICHT IN DE HOOFDROL
Het gebouw van Fondation CAB vertoont grote, gebogen raampartijen en grossiert in eenvoudige, strakke lijnen, net zoals de kunst die het herbergt. Binnenin treffen we een minutieus gecreëerde en beperkte selectie van kunstwerken uit Bonnets grote verzameling, die bestaat uit alle grote namen van de conceptuele

en minimalistische kunst: Carl Andre, Donald Judd, Sol Lewitt, Charlotte Posenenske en Alicia Kwade. We krijgen twee kleine tentoonstellingen voorgeschoteld: *A l'approche* en *Ann Veronica Janssens*. In de grote hal waar het zonlicht rijkelijk binnenvalt, vormen enkele kunstwerken een mooi ensemble: een lange glazen balk van landgenote Ann Veronica Janssens op de grond (*Ice Blue Bar*), een imposant, wit werk van Imi Knoebel aan de muur (*Mennigebild 22/51*) en een klein, kleurrijk werkje van Josef Albers aan de zijkant (*Study for homage to the square*). Het is behoorlijk indrukwekkend om zulke namen bij elkaar te zien. De meeste werken die er hangen, dateren van de hoogdagen, de jaren 70. In twee andere ruimtes wordt het hedendaagse minimalisme in de kijker gezet aan de hand van nog meer werken van Janssens. De Fondation exposeert glaswerken van haar en vierkante aquaria gevuld met paraffineolie. In bovenaanzicht is het oppervlak van de vloeistof blauw, maar de kleur verdwijnt zodra je je blik laat zakken. Het is bijna een spirituele belevenis om door deze zaal te wandelen.

KAMERS VOL VINTAGESTUKKEN

Hubert Bonnet broedde al langer op het idee om kunst en overnachtingen te combineren. En dus biedt de Fondation vier kamers aan. Die verschillen van grootte, maar zijn allemaal volledig ingericht met design van de jaren 50 en 60, lees: Le Corbusier, Charlotte Perriand, Pierre Jeanneret, Jean Prouvé en vele anderen. In kamer twee, waar wij verblijven, staat een prachtige kast van Willy Van Der Meeren op de grijze gietvloer. Ons tafeltje is de Student Desk van Jeanneret met een lamp van Lumen Milano als lichtbron en een Chaise Métropole n°306 van Prouvé. Op een zwarte stoel

van Sven Markelius kunnen we onze rondslingerende kleding kwijt. Bijna willekeurig in de ruimte staat een sobere vaas van Suzanne Ramié, en aan het plafond hangt de art-decolamp A622A van Alvar Aalto. We mogen ook even de andere kamers inkijken. Daar staan onder andere een jaloersmakende PK11-stoel van Poul Kjaerholm en een groot, metalen bureau met houten blad van Prouvé. Een samenvatting? De kamers zijn sober, maar bijzonder luxueus ingericht, met vintagestukken die duizenden euro's waard zijn. De Fondation ligt op een helling en is omgeven door een weelderige, haast verticale tuin. Een betonnen trap slingert langs bloemen en struiken naar boven. Onze kamer biedt uitzicht op een grasperk, met enkele banken onder een grote boom. Het is een plaatje. 'De tuin heb ik zelf ontworpen', zegt Hubert. 'Ik heb er een week lang rondgelopen met een tuininier om aan te wijzen wat waar moest staan.' Ook het kleine, gezellige restaurant van de Fondation biedt een mooi uitzicht. Binnenin eet je aan tafels van Charlotte Perriand, en kijk je op een werk van Sol LeWitt.

EEN HUIS VOOR IEDEREEN

Het zal ondertussen duidelijk zijn dat Bonnets liefde voor modernistisch design zijn passie voor kunst evenaart. In de tuin staat een absoluut hoogtepunt uit de designgeschiedenis: *Maison Démontable 6x6* van Prouvé. De bekende Franse ontwerper, oorspronkelijk een metaalbewerker, ontwierp in 1944 een prefabwoning om de burgers van Lotharingen en Franche-Comté te helpen die hun huis hadden verloren in de oorlog. De ruimte meet zes bij zes meter en bestaat uit niet veel meer dan een sobere, stalen constructie en gestandaardiseerde, houten planken. De bedoeling was om men-

sen snel en goedkoop, in minder dan 24 uur tijd, hun huis te laten bouwen en later eventueel te demontieren en elders te plaatsen. De gevouwen stalen balken bestaan uit aaneengelaste platen, wat de constructie een mooie patina geeft. Verder baadt de ruimte in de meditatieve sfeer van de arte povera: de schoonheid van nederige eenvoud. Er staat een tafel, een lamp, een bed en een kast, meer niet. Uiteraard zijn de meubels weer van Prouvé en zijn tijdgenoten. Het huis doet dienst als kunstinstallatie én *chambre d'hôtes*. Voor een niet zo milde 600 euro kun je er overnachten. Douchen moetbuiten, naast de woning: een badkamer is er binnen niet. Prouvé's grote doel was om esthetiek democratisch te maken. Hij gebruikte graag de term '*maisons usinées*': huizen die in de fabriek gemaakt worden, zodat ze betaalbaar zijn voor iedereen. Van de 200 huizen die er zijn gemaakt, blijven er nog een kleine vijftig over, intussen onbetaalbare collector's items. Toch zijn we Bonnet dankbaar voor zijn aankoop. Deze woning alleen al is een reisje naar Saint-Paul-de-Vence waard.

Deze reportage maakten we na een uitnodiging van de Fondation CAB, die ons een overnachting aanbood en onze verplaatsing naar Saint-Paul-de-Vence betaalde. Niettemin werd de journalistieke vrijheid volledig behouden bij het schrijven van dit artikel. Meer info: fondationcab.com

'Student desk' van Pierre Jeanneret met een lamp van Lumen Milano en een 'Chaise Métropole n°306'

Imposant werk van Imi Knoebel aan de muur

'Study for homage to the square' van Josef Albers

